

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Morgensang

Citation: Skjoldborg, Johan: "Morgensang", i Skjoldborg, Johan: *Dynæs Digte*, Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag, 1915, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_03-shoot-workid56866/facsimile.pdf (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Dynæs Digte

MORGENSANG

Hvem er det, der bryder Nattemørkets Dvalering?
Dagens Yngling er det, Luften hvidner vidt omkring.
Se, han kommer, Kornet duver, Duggen svinder hen,
Kløverbladet staar som nyt, saa grønt og rent igen.

Om hans Læbe Smilet hviler som et Sejersbud.
Gyldent lyser langt hans muskelspændte brune Hud.
Morgenrødens Farveskær har lagt sig paa hans Kind.
Øjet skinner stort og blankt i Morgnens friske Vind.

Frem han skrider, Solens Barn, med Straaler i sit Haar.
Høvdingmærket paa hans klare Pande skrevet staar.
Ud af Nattens Tavshed frem i Dagens Lyd og Larm
bærer højt han Lysets Fakkel i sin stærke Arm.

Alle Stemmer tav i Nat, de sank i Drøm og Blund.
Dagens Tunger taler nu i Morgnens glade Stund.
Maanen er et blegt Metal, men Solen er af Guld.
Tavshed er en Skygge kun, men Talen underfuld.

Natten er en Dødens Sti, men Dagen Livets Port.
Natten spørger intet om, men Dag: Hvad har du gjort?
Livet kalder paa vort Mod og paa vort Hjertes Slag,
derfor er det dig, jeg elsker, unge stolte Dag!

*